

Sunnuntai 6.7.2014
Aamuseurat 08:00
Riina Antila

Hyvää huomenta! Tämä tuttu aamutervehdys heitetään ilmaan kodeissa, työpaikoilla, kaupan kassalla, missä kulloinkin aamulla liikutaan. Yksin asuvat saavat hyvän huomenen toivotukset ainakin uutistenlukijalta ja ehkä aamupalaa pyytävältä lemmikiltään. "Hyvää huomenta!" voi olla samalla myös kysymys: miten nukuit, voitko hyvin? Uninen vastaus tai äreä murahdus kertovat väsymyksestä, jostakin mieltä painavasta asiasta tai toisensa kohdanneiden ihmisten kireistä väleistä. Minä olen saanut reippaimmat hyvän huomenen toivotukset Lapuan alakouluilla, joissa oppilaat on koottu saliin aamuhartautta tai koulukinkereitä varten. Työpäivä saa erityisen hyvän alun niinä aamuina.

Luomisen aamussa kaikui Jumalan ensimmäinen hyvän huomenen toivotus: "Tulkoon valo!" Sitä seurasivat muut luomisen sanat: "Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erottamaan vedet toisistaan. Kasvakoon maa vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka maan päällä kantavat hedelmissään kukin lajin mukaista siementä." Kuutena aamuna Jumala loi uutta, herätti sanallaan eloon mitä ihmeellisimpiä asioita. Seitsemäntenä aamuna hän lepäsi, ei puhua pukahtanut, vaan nautti työnsä tuloksista. Niin oli hyvä.

Jumalan luomistyön suuruudessa, laajuudessa ja monipuolisuudessa on paljon ihmeteltävää. Luomiskertomuksen kuva aamuvarhaisesta iltaan kestävästä luomistyöstä osoittaa luomisen jatkuvuutta. Se on meneillään jo heti kukonlaulun aikaan, kun taas moni meistä Jumalan luomista ihmisistä tarvitsee hyvän tovin heräämiseen. Harvalla on ajatus kirkkaimmillaan heti silmien avautumisen jälkeen. Lapsuudestani muistan iäkkään mummini neuvon pestä silmät kylmällä vedellä heti heräämisen jälkeen. Vesi virkistää uniset kasvot ja saa samalla koko kehon heräämään uuteen päivään. Näin oli pientilan emäntä vuosikymmenten kokemuksella hyväksi havainnut. Ihminen, Jumalan kuva, saa niin kiireisissä kuin hitaissakin aamuhetkissään todeta: tämänkin päivän Herra on tehnyt, ja kiitän häntä siitä.

Raikas vesi auttaa heräämisessä, mutta niin auttaa myös valo. Kirkkaana kesäaamuna on paljon helpompi nousta ylös kuin kaamoksen keskellä. Nämä kaksi virkistävää ja voimia antavaa elementtiä, vesi ja valo, yhdistyvät kasteen hetkellä. Ne saattavat uuteen elämään ja uuteen aamuun. Kastekynttilän sytyttämisellä havainnollistetaan pimeydestä valoon siirtymistä ja armon valosta nauttimista. Seurakuntapapin työssä saan kenties useimmin lausua Jeesuksen sanat "Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä vaan hänellä on elämän valo." Luojamme ensimmäinen hyvän huomenen toivotus "Tulkoon valo!" seuraa ihmeellisellä tavalla meitä elämämme eri vaiheissa.

Toivotamme toisillemme "Hyvää päivää!", "Hyvää iltaa!" ja "Hyvää yötä!", mutta emme yleensä "Hyvää aamua!" vaan "Hyvää huomenta!". Huomen ja huomina liittyvät läheisesti toisiinsa. Hyvän huomenen toivottaminen korostaa sitä, että tänä aamuna eilinen on jäänyt taakse, on uusi päivä ja uusi armo. Kun Kristus tulee tähänkin huomeneen, meillä on tänäkin päivänä elämän valo. On lohdullista tietää, että Kristus oli läsnä jo luomisessa. Jumalan lausumasta ensimmäisestä sanasta lähtien hän on ollut keskellä elämää, keskellä meidän todellisuuttamme ja arkeamme.

Kristuksen omat, hänet läsnä olevaksi tekevät sanat ovat muodostuneet aikojen saatossa rakkaiksi kotien, seuratuoppien ja kirkkojen penkissä tai laiturin reunalla istuville pohdiskelijoille. Eilispäivän ja ylipäänsä menneiden aikojen mieleen painaminen, tallettaminen ja erilaisten tapahtumien muisteleminen on ihmiselle tärkeää. Niiden avulla tiedämme, keitä me olemme, mihin me kuulumme ja ketkä kaikki ovat vaikuttaneet elämäämme. Vaikka eilinen antaa oman sisältönsä tai merkityksensä tähän päivään ja huomiseenkin, niin jokaisen uuden päivän myötä on mahdollisuus myös toimia toisin. On mahdollisuus päästä eteenpäin, mutta elämän matkaa taittavalla on myös lupa poiketa levähdyspaikalle, pitää pieni tuumaustauko luottaen siihen, että elävä vesi ja elämän valo ovat läsnä.